

editor-in-chief LUKÁŠ LUDVA
managing editor ALŽBETA CHROPÚVKOVÁ
creative director RICHARD LADISLAV
senior graphic designer JURAJ CHÁBELA
graphic designer KAROLÍNA PIROHOVÁ

contributors

political editor JURAJ FOLTÍN
science editor MARTINA SABOVÁ
eco editor LUCIA KOLLÁROVÁ
LUCIA ŽILINEKOVÁ
ADELA SADLOŇOVÁ
ŽOFIA FODOROVÁ

proofreader

ZUZANA ZÁMEČNÍKOVÁ

Dátum vydania 1.8.2020

Publikovaný obsah je súkromným názorom autora a nemusí vždy vyjadrovať názor redakcie.

Gymnázium Ladislava Novomeského Senica

GYMSEN

[#pridemonth](#)

číslo 3 7/2020

GYMSEN

obsah

eco

12 (never)ending ex story

life

16 Ja verím. A ty?

18 I cut myself on angel's hair and baby's
breath

science

22 VELKÝ TRESK

columnn

26 ja + karanténa?

politics

30 Politická kultúra na Slovensku v podaní
premiéra Matoviča

inspiration

34

now

38

art

40 UNITED STATES OF ANALOG

editorial

Posledné, tohtoročné číslo GYMSEN vychádza asi v "najpokrútenejších" časoch, v akých mohlo doteraz vzniknúť. Prvé texty sa písali, v období keď sme sa na mesiace zavreli do svojich bytov a domov a novonastúpený premiér myslel viac na svoje prvenstvo, ako na ústavu a následne slobodu občanov, ktorým má slúžiť. Obálka vznikala v čase, kedy americké mestá horia po tom, čo milióny ľudí videli na svojich obrazovkách zavraždenie Georga Floyd. Keď sedíme s redakciou v kaviarni a pripravujeme číslo na vydanie, Maroš Kramár označuje ženy, ktoré odsudzujú sexuálne obťažovanie, za ohrdnuté a nešťastné z toho, že ich sa nikto nedotýka.

Toto sú len malé črepiny z vecí, ktoré sme si všimli ale deje sa toho nevstrebateľne viac. Topíme sa v chaose udalostí a informácií, že šanca, ako z toho bez ujmy vyplávať, sa rapídne znižuje.

Izolácia nám vytvorila priestor.

Dostali sme čas premýšľať o spoločnosti z inej strany ako doteraz. Boli nám odopreté práva, s ktorými sme sa zžili natoľko, že ich váha sa stala pre nás neviditeľná a politici, ktorých sme si sami zvolili, dostali do rúk moc, akú dovtedy nedržali. Nespravodlivosť sa stala pre väčšinu prekážkou a znovu sme začali prehodnocovať náš vzťah k menšine a jej právam. Prišli sme na to, že pocit, v ktorom sme utkveli, pocit o tom, že rovnosť dosiahla vrchol, je nesprávny.

Vždy sme nad problémami inými, aké sa nás bezprostredne dotýkali, premýšľali ako nad úplne cudzími a doteraz sme úzko spojení s tendenciou od nich utekať, zatvárať si oči alebo úplne zabudnúť. Vinníka sme si našli vždy, aby sa ani nachvíľu nemohlo zdať, že sme ním my. Už akýmkoľvek spôsobom privilegovaný, čo si vždy zatvárali oči a už od počiatku označovali, triedili a následne segregovali do marginálna.

Do get na okraji metropol a do osád hlboko v krajine. Do podradných prác a do klubov v podzemí. Tam to nevidíme, tam sa nás to netýka.

A keď sa zdá, že niečo sa hýbe, väčšina sa hnevá. Pretože sama si vytvorila naratív toho, že ľudské práva sú koláč, pri ktorom, keď jeden dostane, druhý už nie a takto, keď v privilegii prestáva byť sama, ocitá sa v pocite ohrozenosti. No pre tentokrát ide len o paranoju, strany si s menšinou nevymienia.

Rasizmus a veľa ďalších nenávistí sme si nechali presiaknuť do našich zvykov a kultúry.

V amerických divadlách boli afroamerické postavy hrané belochmi s namaľovanými tvármi na čierno. Konotácia nebola iná, ako dehonestujúca. V Holandsku na Mikuláša si stovky ľudí rovnako maľuje tváre, aby predstavovali Čierneho Petra, tmavého sluhu a otoka, o ktorom sa deti od malička učia, že ak nebudú poslúchať, hodí ich do vreca a pošle do Afriky oberať pomaranče. Rasizmus a nenávisť k odlišnosti si prenášame z tradícií, cez nás na naše deti. Môj deväťročný bratranec od malička

používa ako náhradu slova klamať slovo *cigániť* a už odvtedy má spojené to, že klamať je zlé a *cigánia* tí, čo sú tmavší a bývajú na konci dediny. *Tí, ktorí zároveň aj kradnú, rozbijajú a ničia.*

Tradície a kultúra s nimi spojená, sú pre nás úzko podstatné. Čo ale potrebujú, je neustále prehodnocovanie a nikdy nekončiacu diskusiu o tom, či sa s nimi aj dnes stotožňujeme, ako sa k nim stavíme a či ich historický kontext zhodnotíme ako prenášateľný a aktuálne vhodný alebo ich jednoducho odsúdime.

#theisolationissue sa zobúda, otvára okná do vydýchaných izieb. Opúšťa bytovky. Cez rúško, no o to hlasnejšie prehovára hlasom mladosti, ktorá si uvedomuje, že boj za spravodlivosť, rovnosť a slobodu ani zďaleka nie je vyhratý. V časoch, kedy relativizujeme všetko, od ľudskej podoby prezidentky, po guľatosť zeme, kedy časť spoločnosti, stále hlasnejšie spochybňuje ľudské práva, je nevyhnutné, aby sme konali.

Od rozhovorov v rodine, cez symbolické zdieľanie dúhovej vlajky na instagrame, po protesty na námestiach.

Toto augustové číslo venujeme rovnosti a diverzite. Venujeme ho všetkým, ktorí za ne bojujú vo svojich malých aj veľkých vojnách, na všetkých frontoch, či vo vnútri seba, potichu alebo vonku a nahlas.

Lukáš Ludva
editor-in-chief

foto BRUCE GILDEN

A dark, grainy photograph of a forest landscape. The sky is dark and overcast, with a faint, thin white line resembling a lightning bolt or a power line stretching across it. The forest below is dense and dark, with some lighter patches of snow or light-colored ground visible in the lower foreground. The overall mood is somber and mysterious.

túto dvojstránku venujeme všetkým, ktorí
zahynuli, len kvôli tomu, že nepatrili
medzi väčšinu

eco
life

lúcia kollárová
adela sadloňová
lúcia žilineková

Moji najmilší, toto je s najistejšou pravdepodobnosťou poslednýkrát, čo sa k vám prihovára vaša stará dobrá ex v tomto akademickom roku. Veď vieme, ako to už býva. Hoci si s vašou/vaším ex dobre rozumiete, ale jedného dňa nastane čas, keď sa každý pohne iným smerom. Samozrejme, zostanete na seba spomínať v dobrom, občas si na ňu či neho zmyslíte, ako sa má, čo má nové, no väčšinou to zostane pri tejto rovine a náhodne sa stretnete v čakárni u lekára každý so svojim dieťaťom. Uznávam, že som možno zašla až prí ďaleko, ale pointa je, hádam, jasná. Pevne však verím, že toto nebude náš prípad minimálne ďalší rok. Veď ja už som si na vás veľmi navykla. Len tak odísť bez zdĺhavej dramatickej rozlúčky, to predsa správna poctivá ex nerobí.

Tentokrát by som to chcela poňať veľmi voľne, nie úplne monotematicky. Skôr, ako sa hovorí "čo slina prinesie". Myslím si, že každý z nás čítal veľa spovedí a *lá* karanténne denníky. Ja som taktiež čítala zopár. Ak by vás zaujímal kúsok mojej spovede, bola by asi takáto.

Počet odcvičenej jogy - 1, prečítané knihy - 2 kusy, prešité oblečenie - 3 kusy a množstvo zjedených keksov v mliečnej čokoláde - 500+ (nesrandujem). Dá sa povedať, že namiesto jogy hľadám svoj vnútorný balans práve v týchto keksoch. No judge, please. Každopádne, musím povedať, že ma toto pôsobenie doma veľmi teší, aj keď k nemu prišlo za veľmi napínavých okolností. Totiž ešte v polovici marca som bola v ďalekej Francii a počas 24 hodín som sa ocitla na prahu svojho domu v Senici. Zbalila som jeden ruksak s myšlienkou, že je to na maxi-

(never)ending ex story

málne 3 týždne a vieme, že je to už o nejaký piatok dlhšie. Bolo to dramatické, vzrušujúce, smutné, cítila som sa ako politický utečenec. Keď som nastúpila do lietadla, pretože mi autobus zrušili, spomenula som si na koniec z filmu *Pelišky*, kde sa vo venovaní píše: „Tento film venujeme všetkým, ktorým tehdy z roku na rok zmizeli kamaráti a kamarádky, milenky a milenci, rodiče alebo deti a oni tu na všetchno zostali sami“. K tomu si pridajte ešte pesničku *Slunečný hrob* a hotovo. Slzy sa rinuli. S odstupom času som neskutočne rada, že som doma, zdravá a aspoň dvojmesačnými (namiesto štvormesačnými) spomienkami na Paríž.

Určite vás neprekvapí, keď poviem, že je to čarovné mesto, ale mne osobne chvíľu trvalo, než sme si k sebe našli cestu. A teraz sa už neviem dočkať, kedy sa tam vrátim. Ak by vás zaujímala ekologická stránka mesta, veľa vecí ma potešilo. Vo väčšine supermarketov majú iba kompostovateľné vrecká (sáčiky) na zeleninu a ovocie a dokonca sú tam aj niektoré suroviny na váhu. Cestoviny, kuskus, orechy, müsli a kadečo iné. Ľudia pomerne veľa separujú odpad, smetné koše boli vždy plné do prasknutia, len vždy bolo otázne, kedy sa objavia na ulici. Totiž, niekedy som ich nevidela aj týždeň a pol.

Ak sa náhodou niekedy ocitnete v tomto meste, rozhodne zájdite do *Cloud Cakes*. Je to veľmi príjemná vegánska kaviareň/bistro a jedno z mála miest, kde majú rastlinné mlieko a ešte k tomu za rozumnú cenu. Ďalšia super šetrná vychytávka Paríža sú second handy. Chvilku to síce potrvá než nejaké objavíte, pretože Google Maps vám zrovna trikrát nepomôže, ale napokon sa na vás predsa len to francúzske slnco usmeje. Ceny tam sú o niečo vyššie ako v našich slovenských končinách, pretože zodpovedajú vyšším parížskym platom, a to treba brať ako fakt. Rozhodne zájdite do *Episode* alebo *Hippy Market*, tie majú viacej pobočiek, do mestskej časti Le Marais, kde je toho rozhodne viac, čo obdivovať a vidieť. Čiže Paríž, dávam ti 6,5/10, ale nezabúdaj, že ťa ľúbim.

Očividne svoju „ekopovahu“ asi nedokážem úplne odignorovať a ani poslanie tejto mojej rubriky. Ako som už zo svojho karanténneho života odpozorovala, vďaka internetu a sociálnym sieťam som videla a počula veľa prínosných a zaujímavých podcastov, filmov, seriálov, príspevkov, ale aj zopár extrémne zlých. No, že ste to vy, a že som to ja, vaša milujúca ex, podelím sa s vami len o tie dobré. V nasledujúcich riadkoch sú moji obľúbení „časožrúti“ a obstočné argumenty na prokrastináciu a pre vaše zvedavé mamičky.

Our planet – je osemdielny seriál od Netflixu, ktorý mapuje prírodu takou kamerou, že prales budete mať priamo u vás v obývačke. Je to neskutočne krásne pripomenutie toho, čo si máme viacej vážiť, ctiť, obdivovať a chrániť.

Rastlinná výzva od Jem pre Zem – táto 30-dňová rastlinná výzva podporuje myšlienku udržateľného stravovania a spája jednotlivcov aj gastronómov, aby mysleli na to, že čo máme na tanieri dnes, ovplyvní to, čo tu po nás zostane zajtra. Na priloženom webovom odkaze sa zadarmo zaregistrujete a na váš mail vám budú chodiť recepty, alternatívy k živočíšnym produktom, ale aj nutričné „pikošky“, ktoré je super vedieť. (jemprezem.sk/rastlinna-vyzva)

@platformaudrzatelnosti – na tomto instagramovom účte sú niekoľkokrát za týždeň talky s rôznymi hosťami, ktoré stoja za to si ich pustiť pri varení obeda, pití kávy alebo pri kartovej hre Solitaire či Minach. Teraz po novom sa budú všetky rozhovory ukladať do IG TV, čiže, ak vám nebude stačiť 24 hodín, hádam, že čas „navždy“ vám stačiť bude.

@slowfemme – môj obľúbený internetový magazín, kde majú náučné okienka o všeličom možnom. Či už sú to mikroplasty a pranie, rozhovory alebo novinky z oblasti módného priemyslu, z toho fast, ale aj toho slow.

@nataliapazicka – za mňa najlepšia ekoinfluencerka blízka k študentskej vekovej kategórii. Natálka má zaujímavý, motivačný a faktografický content, ktorý však spracováva veľmi lákavo pre svojich sledovateľov. Je to vychádzajúca hviezda a určite sa oplatí aspoň párkrát za týždeň zavítať na jej profil a prečítať si, čo sa to vlastne vo svete a s nami deje.

@ekoistky – profil dvoch žien túžiacich žiť udržateľný a zero waste život. Nájdete tam odskúšané tipy, triky, rady. Dievčatá to píšu veľmi ľudským, autentickým štýlom. Neraz som sa pobavila a našla v ich príhodách samú seba.

Tak priatelia, moji milí ex-spolužiaci, to by bolo odo mňa na dnes všetko. Ďakujem vám za všetok ten strávený čas písaním a pripravovaním podkladov na články pre vás a taktiež aj dokonalej a kontroverznej redakcii. Získali ste si moje srdce, je vaše. Lúčim sa s vami, priatelia.

it's time to say goodbye, have a great time my babe.

Do skorého videnia! (rozhodne skôr než v čakárni u lekára s deťmi) s láskou

vaša ex, Lucia K.

ja verím. *a ty?*

©wikipedia

Zdravím ťa, priateľu. Ak si si náhodou pod textom všimol moje meno, pravdepodobne vieš, ktorým smerom sa bude tento článok uberať. Asi ma poznáš ako človeka, ktorý nikdy netrpel nedostatkom sebavedomia či sebadôvery, preto zrejme očakávaš ďalší motivačný speech. Možno som ti už párkrát prehovorila do duše a možno aj ty mne.

Tento raz to však bude o niečom inom. Výnimočne ťa neplánujem zasypať hrbou povzbudivých výrokov, ani škrabkať tvoje zoslabnuté ego. Aspoň nie tak, ako to obyčajne zvyknem robiť. Ponúkam ti možnosť nahliadnuť na chvíľu do mojej večne zamestnanej hlavy a taktiež sa ti pokúsim ukázať, že filozofia nemusí byť vôbec nudná.

Ako inak začať filozofovanie, než otázkou: Čo je to? – Prvá otázka, ktorú si kedysi dávno položil tvoj chlpatý predchodca, keď prvýkrát uvidel oheň. Z mnohých skúseností, ako je okrem iných aj prípad Krásnej Hôrky, môžeme usúdiť, že človek už oheň dôverne pozná. Preto si dnes posvietime na niečo zložitejšie: „Čo je to viera v seba samého? Kde sa zrodila a ako na nás vplýva?“

Pravdepodobne si tento výraz spájaš so slovami, ako sú odvaha, túžba, úspech, prekonávanie strachu a podobne. Čiastočne máš pravdu, no korene viery v samého seba siahajú oveľa hlbšie. Aby si sa dopracoval k uvedeným pojmom, musíš v prvom rade uveriť v seba samého ako človeka.

Človek sa stáva samým sebou, až keď uzná seba samého za ľudskú bytosť.

Následne toto uznanie vyžaduje aj od iných ľudských bytostí. Istý ujco menom Georg Hegel sa domnieval, že to, čo tvorí identitu človeka ako človeka, najzákladnejšia a špecificky ľudská charakteristika, je schopnosť človeka vsadiť vlastný život. Preto sa stretnutie človeka s inými ľuďmi obvykle končí potýčkou. Napriek tomu, že ho mnohí neskorší kolegovia zrušili ako zubnú kartu, musíme uznať, že v niečom mal predsa len pravdu.

Dnes môžeme tento jav celkom často pozorovať v parlamente, počas futbalových zápasov či piatkových večerov v oblúbenom šenku.

V čom sa však ukrýva tajomstvo prijatia seba samého ako človeka? Prvý krok spočíva v uvedomení si toho, že vlastne žije. My starší sme už zažili situácie, kedy sme prinajmenšom pochybovali o tom, či skutočne žijeme alebo nie. Šialené osemnástky, lezenie na stĺpy elektrického vedenia, alebo keď sa nám pošťastilo vytopiť susedov, zatiaľ čo rodičia išli na víkend na chalupu. Tomu sa vraví byť jednou nohou v

hrobe. Alebo patriš k predčasne dospievajúcim, nadpriemerne inteligentným jedincom, ktorí sa otázkou bytia zaoberajú v rámci nekonečného boja so sebou samým. Raz mi jeden kamoš povedal, že najlepšou prevenciou duševného zdravia je nemyslieť. Problém je v tom, že ak by sme nemysleli, tak by sme nevedeli či vôbec žijeme.

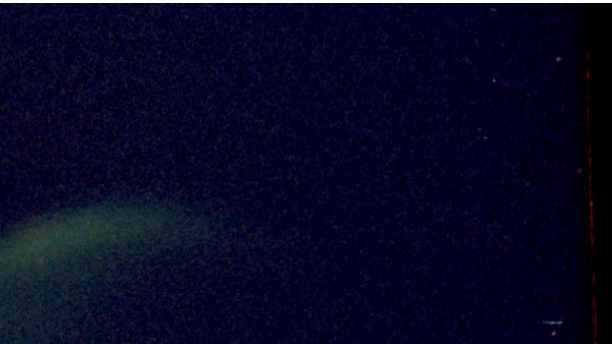
Vďaka Descartesovi vieme, že pokiaľ dokážeme myslieť, alebo skôr pochybovať, hoci aj o vlastnej existencii, potom si môžeme byť istí, že naozaj žijeme. Pretože pochybovať možno o všetkom, no ak pochybuješ, tak je isté, že pochybuješ, a teda si. Bodka. Takže keď sa na budúce zobudíš po prehýrenej noci a budeš čumieť do stropu, nevedno, kde si a ako si sa tam dostal, môžeš si byť istý aspoň tým, že si.

Dobre. Ale čo je to vlastne ten život? Čo znamená, že niečo je? Čo je to bytie? Mnohí múdri a vzdelaní ľudia si mysleli, že bytie ako základ skutočnosti, je súcno – niečo, čo sa dá opísať, teda definovať. Aj o tom sa už objavili isté pochybnosti, čo len potvrdzuje status otázky bytia ako základnej otázky celej filozofie. Každ-

pádne, takým mostom k bytiu je vlastne samotný človek, keďže je jedinou bytosťou, ktorá si túto otázku o bytí kladie, a preto sa môžeme považovať za niečo viac ako nejakú vec či predmet.

i cut myself on angel's hair and baby's breath

Tam, kam slunce nikdy nesvítí.
Hluboko uprostřed temnoty.
Nedosažitelné, nehmatatelné.
Skládám je a znovu rozkládám i když nad nima nemám nejmenší kontrolu.
Unáším se, nechávám se unášet.
Poslední přání bylo pošetilé.
Přál jsem si být pohlcen explozí.
Moje hrud' zářila a moje oči boleli.
Přál jsem si, ať ten nádech nikdy neskončí.
Nepopsatelná energie vznášející se vzduchem.
Plyval jsem na mrtvé květy.
Brečel jsem a čisté emoce se dostávali na povrch špinavého světa jako všechny přetvářky páchané v mém nitru.
Miliony střípků teklo po rudé pleti.
Když stratím kontrolu, jsem slabý?
Napjaté žíly prasknou napětím.
Podvědomé touhy a andělské tělo bez vyšší hodnoty.

Maybe I'm paranoid and maybe my universe collapsed, does it matter?

Spoután v řetězech, s očima zavrěnýma zicherkama, potloukám se v kruhové místnosti plné bezhlavých příšer.

Lidé jsou krutí a já nejsem schopen žít po jejich boku.

Chlad líže moje odumírající tělo.

Všichni kolem se už stali součástí světa, kde nejestvuje život ani smrt, prostor ani čas.

They killed newborn on behalf of revenge.

Tenká hranice bez viditelné bariéry.

Utkaná z nejjemnějšího hedvábí.

Hnala mě dolů schody bez konce.

Závratným tempem bez kapky soucitu.

Chladná jako noci bez přikrývky.

Tělo zmizelo a zůstal jsem tam nahý.

Prosím prostitutku s popelavou pletí.

Plyvu polknutá písmena, zatím co potkany pitvají pampelišky.

Nežné kráse zapálím plíce.

mornings, when all your body is shakin',
you're too cold to feel your limbs,
your whole body hurts like after fight,
you feel fuckin' cuttin' pain in your stomach,

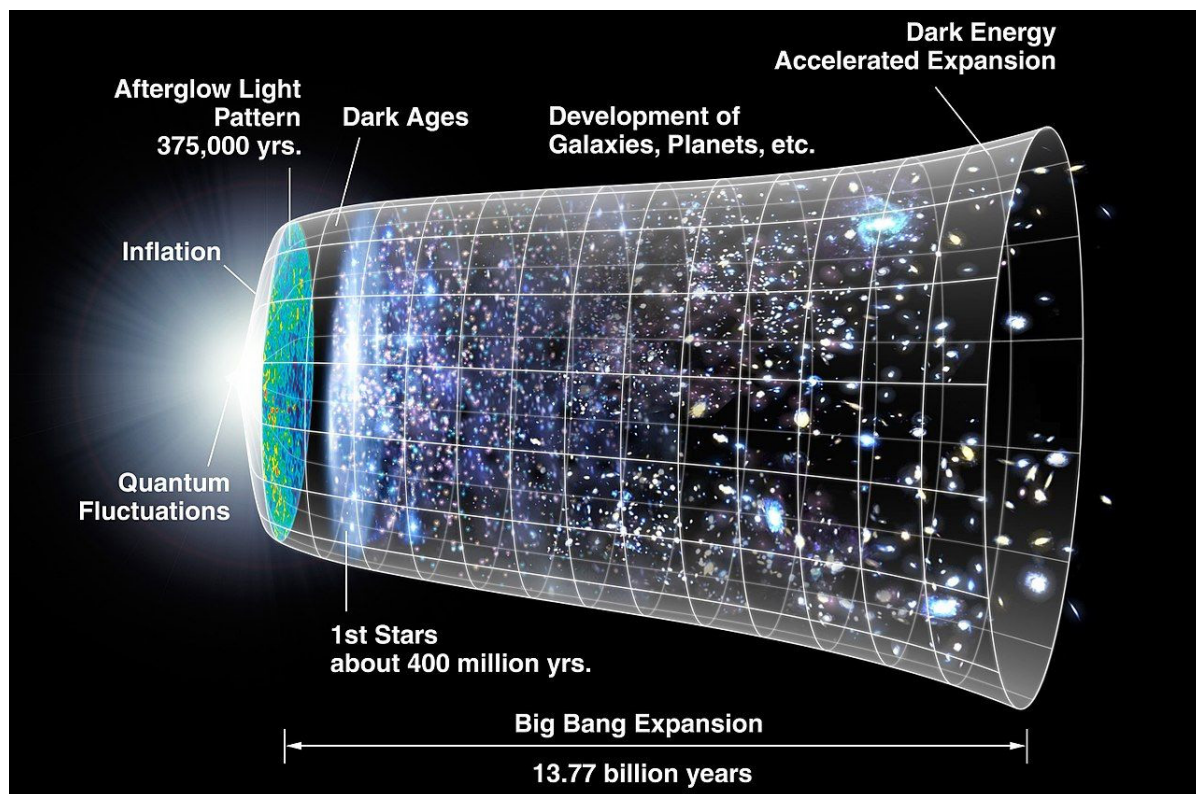
your eyes are heavy with dark circles under them,

when u're tryin' to get up, only thing u see is darkness and u have vertigo,

you can breath harder and harder,

lay down my baby, waitin' for better tomorrows,

cause' your too pale, too sensitive for this day

velký

tresk

Ľudstvo sa odjakživa zaujímalo o to, ako vznikol svet okolo nás. Najskôr si rôzne javy vysvetľovali pomocou božstiev, nadprirodzených bytostí, ale s časom sa porozumenie okolitého sveta prehlbovalo, ľudia sa stávali rozumnejší a začala sa rozvíjať veda. Či už základy geometrie a matematiky od Pytagora, Newtonove zákony ohľadom gravitácie alebo dynamiky, Darwinova evolučná teória, všeobecná teória relativity... Všetky prírodné vedy nám pomáhajú vysvetliť, ako sa svet okolo nás správa a taktiež dokážu vysvetliť, ako vesmír začal.

Teória Veľkého tresku je teória o počiatku vesmíru, ktorú v súčasnosti uznáva väčšina vedcov. S myšlienkou, že vesmír pochádza z jediného nekonečne hmotného bodu, prišiel po prvýkrát Belgičan Georges Lemaître v roku 1927. Edwin Hubble potom tento nápad podporil v roku 1929 svojím zistením, že vesmír sa rozpína. Preto dáva zmysel, že ak by sme sa vracali naspäť v čase, museli by sme sa znova dostať do jedného bodu. Hubble na svoje zistenie prišiel pozorovaním iných galaxií. Keď totižto skúmal spektrum ich svetla, zistil, že všetky sú ovplyvnené Dopplerovým javom.

Dopplerov jav spôsobuje, že ak sa zdroj vlnenia (napríklad zvuku alebo svetla) pohybuje voči pozorovateľovi od neho, tak vlnové dĺžky sa predlžujú (frekvencia znižuje), svetlo sa posunie viac k červenej časti spektra. Naopak, ak sa zdroj pohybuje smerom k pozorovateľovi, vlnové dĺžky sa skracujú (frekvencia zvyšuje) a svetlo sa posunie k modrej časti spektra.

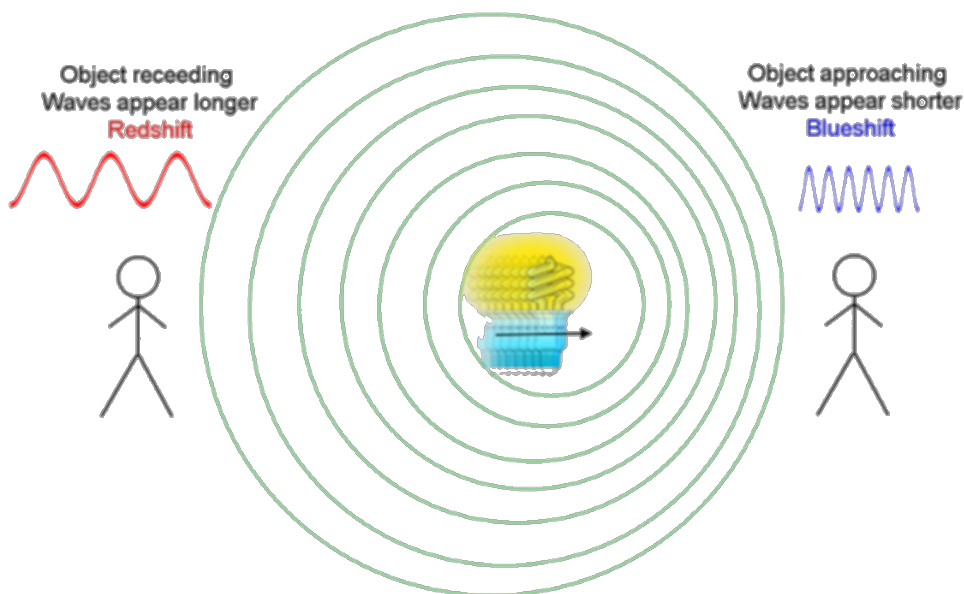
Tento jav sa dá pozorovať v praxi veľmi dobre na zvuku, keď ide sanitka smerom k vám, tak sa vám zdá zvuk sirény vyšší, než keď ide sanitka od vás.

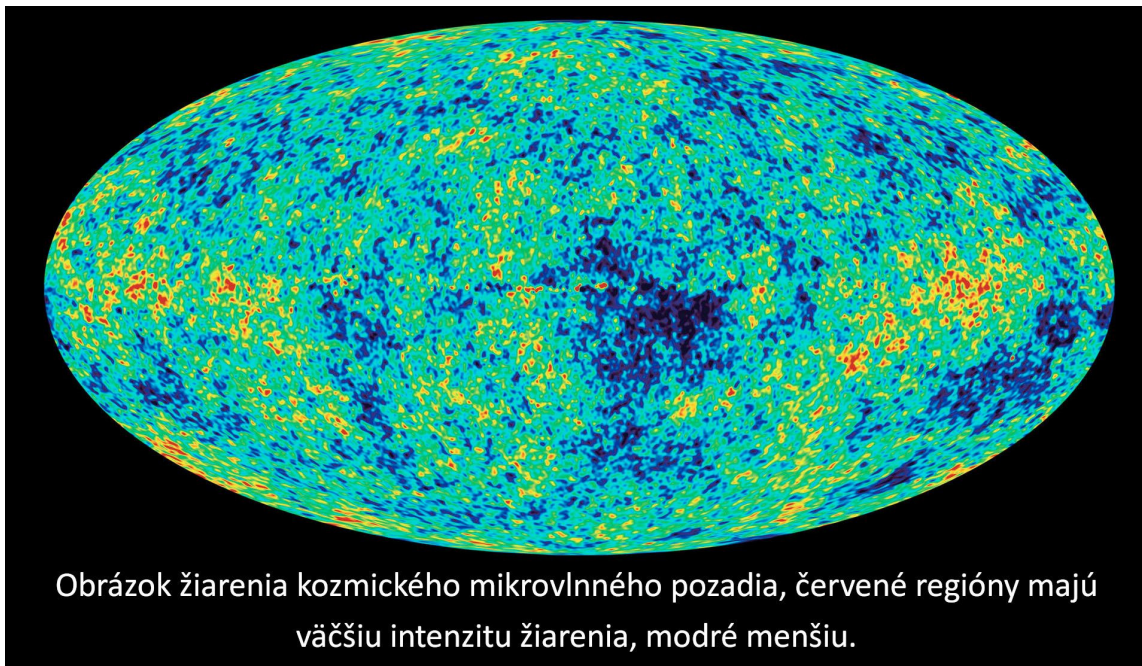
Spektrá veľkej väčšiny galaxií sú posunuté k červenej farbe, preto sa všetky tieto galaxie od nás vzdalujú a z toho si možno vyvodíť, že vesmír sa rozpína.

Ďalším dôkazom podporujúcim Veľký tresk je existencia žiarenia kozmického mikrovlnného pozadia (tiež nazývané reliktné žiarenie). Toto žiarenie, ktoré je pozorovateľné v celom vesmíre a prichádza zo všetkých smerov, objavili v roku 1964 Arno Penzias a Robert Wilson. Názov mikrovlnné získalo, lebo je najsilnejšie v oblasti mikrovlnného žiarenia (presne také, aké je v mikrovlnke).

Vznik žiarenia kozmického mikrovlnného pozadia nastal asi 370 000 rokov po Veľkom tresku. Vtedy sa vesmír vďaka rozpinaniu ochladil na 3 000 K (2727 °C), čo spôsobilo, že protóny a elektróny, ktoré dovtedy boli samostatne rozmiestnené po celom priestore a znemožňovali fotónom sa voľne pohybovať, sa začali spájať do atómov vodíka. To umožnilo fotónom, ktoré sa vytvárali aj pri vzniku atómov vodíka, voľný prechod a teraz ich môžeme pozorovať ako žiarenie kozmického mikrovlnného pozadia.

Do tohto obdobia bol vesmír takpovediac nepriehľadný, takže sa nedá priamo pozorovať, čo sa vtedy dialo.

Obrázok žiarenia kozmického mikrovlnného pozadia, červené regióny majú väčšiu intenzitu žiarenia, modré menšiu.

Keď sa vytvorili atómy vodíka, vďaka gravitácii a odchýlkam v rozmiestnení atómov sa začali formovať prvé hviezdy a z nich galaxie. V jadrách hviezd sa v procese termonukleárnej fúzie tvorili z atómov vodíka atómy hélia a postupne aj ďalšie prvky. Keď zanikali veľké hviezdy v silnej explózii (supernove), rozmetali tieto prvky do okolia a mohli sa začať vytvárať chemické zlúčeniny, planéty okolo iných hviezd, mesiace okolo planét, kométy, asteroidy a všetky hmotné objekty, ktoré máme možnosť vidieť.

A tak sa pred asi 4,6 miliardami rokov vytvorilo naše Slnko, naša Zem a nejaký čas na to prvý život v oceánoch. A tieto primitívne formy života sa prirodzeným výberom, ktorý popísal Darwin, vyvinuli po miliónoch rokov až na človeka.

Potom sa ale vynára otázka, čo bolo pred Veľkým treskom alebo čo ho zapríčinilo? Na to veda nevie zatiaľ presne odpovedať, ale existuje niekoľko myšlienok, ktoré to môžu vysvetliť.

Napríklad teória, že náš vesmír je len jeden v rade mnohých vesmírov, z ktorých každý začal svojím veľkým treskom a skončil kolapsom naspäť do singularity, ktorá sa znova začala rozvíjať do nového vesmíru.

Alebo teória multiverza, že náš vesmír je jedným z nekonečného počtu vesmírov a nejakým spôsobom sa odpojil od svojho rodičovského vesmíru.

Našli sa aj nápady, ktoré by vysvetlili vznik vesmíru z ničoho. Zákony kvantovej fyziky umožňujú rôzne veci, ktoré sa priemernému človeku zdajú veľmi divné, ale možno napokon s nimi a inými fyzikálnymi teóriami, ako je všeobecná teória relativity, budeme vedieť vysvetliť, odkiaľ sa vzal náš vesmír.

Avšak niektorí ľudia by navrhli nadprirodzenú bytosť (alebo prečo nie aj bytosť), nejakého boha (bohov), ktorý stvoril vesmír. A tu sa zase dostávame k otázke, odkiaľ pochádza tá nadprirodzená bytosť samotná? Ak sa vyvinula v inom vesmíre, ktorý vznikol iným spôsobom, tak potom má vôbec zmysel ju hľadať?

Som ďalej od ľudí, no o to bližšie k svojej podstate. Musím sa naučiť žiť so sebou. Je to ťažké. Sebaprijatie a sebalásku hľadám v týchto dňoch intenzívnejšie. Lebo musím. Mám teraz viac času sa nenávidieť, a práve preto proti tomu bojujem. Ja vlastne vždy bojujem. So sebou. So svetom. Napísala som pár básničiek. Väčšina je plná smútku. Chýba mi moja polka duše. Namaľovala som ju. Akrylom. Maľujem skoro každé doobedie. Počúvam pri tom Lisu Germano, ktorej platne som našla v tatkovskej pracovni, alebo si pustím "Where did you sleep last night" od Kurta a spievam. Keď sa mi podarí uvoľniť sa, je to nádherné. Zabudnem, ako plynie čas a aj na všetky vtieravé perfekcionistické myšlienky. Dovolím si odpočívať, keď som vyčerpaná a nesúdim sa za to. Veľa vecí sa tým zlepšilo. Občas máme strach spraviť zmeny aj k lepšiemu. Ale nebolí to tak veľmi. Uvedomila som si, akú významnú úlohu v mojom živote majú zvieratá, s ktorými žijem, a o ktoré sa starám. Snažím sa im prejavovať lásku v každom kontakte s nimi. Navrhla som si a ušila rúško, čo mi poskytlo možnosť naučiť sa aspoň základy

šitia na stroji aj ručne. Určite si ešte pár vecí ušijem. Je to sloboda a má to pre mňa vyššiu hodnotu. Vidím v tom i svoju hodnotu cez vloženú energiu. Príroda je pre mňa lepším spoločníkom ako väčšina ľudí. Milujem ľudí, ale neustále zaoberanie sa nimi ma bolí. Zväčša chodím na miesta, kde som sama. Môžem tam sedieť hodiny. Nič ma tam neruší. Môžem pustiť všetky svoje myšlienky a obavy priamo k sebe. Aj tie negatívne. Často pred nimi utekám. Jednou z vecí, ktorú som sa naučila, je tolerovať ich. Ale len na moment. Pustiť ich k sebe, pocítiť ich, a potom ich pokojne poslať preč. Väčšinou sa nevrátia tak skoro, ako keď pred nimi zavrieme všetky okná a necháme ich čakať. V rade. Našla som najlepšiu kamarátku, moju mamu. Vlastne to tak bolo vždy, len teraz to tak vážne cítim. Je úžasné spomaliť a vnímať. Karanténa mi dala veľa. Asi sa aj bojím vrátiť do bežného života. Bojím sa zmien, ale budem bojovať.

text LUCIA ŽILINEKOVÁ

ja + karanténa

**(až šesť krát.)*

Moja malá karanténka aneb obdobie, kedy som na banánovom chlebe a bylinkovom čaji dokázala prežiť celý deň.

Je mi to ľúto, no môj obľúbený recept naň v tomto čísle nenájdete.

Totížto podľa evanjelia Lukáša Ludvu, banana bread už vôbec nie je in. Vlastne, keď nad tým tak rozmýšľam, možno práve preto mi ho doma po šiestom pokuse zakázali piecť. Ale tak, čo iné si začneš, keď ten sladký chlieb je ako vykúpenie z krízy, ktorá nastala.

Každopádne. Je večer, 4. jún, deň po mojej prvej cyklotúre, kedy som skoro nestihla vlak a mala chuť to v polovici zapichnúť tam niekde do trávy. Moje prvé dojmy?

K radosti stačí málo a k zúfalosti ešte menej. Práve preto sú Gbely oficiálne novým Toskánskom.

Človek už poriadne nerozlišuje, aký je deň. Pondelky sú nové piatky a streda je malá sobota. Dni sa zliali do mesiacov a popri tých všetkých predsavzatiach má človek pocit, že z 10. marca sa stal 1. január.

Najväčším úspechom bolo oprášenie kurzu nemčiny na Duolingu. Poprosím bubny! Vydržalo mi to až tri dni. Nevadí. Odložené na dobu neurčitú. Hovoria to aj všetky selflove profily na instagrame. Netreba stresovať. Nemôžeme predsa všetci vyjsť z karantény ako prvotriedni maliari a učiteľky jogy.

Ja sa lúčim a dúfam, že ktokoľvek toto číta, je jednoducho v pohode.

text **KAROLÍNA PIROHOVÁ**

Chcem tento stĺpček začať tým, že existuje dôvod, prečo robím grafiku a nepíšem texty.

Ja som si karanténku užil "se všim všudy". Ku koncu marca, po čítaní znepokojujúcich správ, predpovedí a už len z pozorovania správania sa Američanov, som sa rozhodol vrátiť naspäť na Slovensko. Na vrchole pandémie. Cez 4 letiská. Našťastie sa mi podarilo vyhnúť štátnej karanténe a dostal som od policajta na hraniciach len také: „No, no, no! Nevychádzajte z domu 2 týždne!“. Takže s istotou môžem povedať, že neodporúčam cestovať počas pandémie, už len z hľadiska komfortu.

Cez tieto 2 týždne som sa musel vysporiadať s kultúrnym šokom, ktorý prišiel spolu s návratom a poviem vám, že tráviť celé dni doma bolo oveľa pohodlnejšie v Amerike, než na Slovensku. Aspoň som bol konečne so všetkým mojim pozemským vlastníctvom, podarilo sa mi archivovať všetky filmy z USA, dať dokopy kompozíciu na zine, ktorý dúfam, že vydám a ako Karolína s jej banánovým chlebom som bol opätovne spojený s mojim pizza kameňom a piekol som pizzu 24/7. Taktiež ako Lukáš nemôžem odhliadnuť od videohier, tak poviem len to, že "Call of Duty World at War" je najlepší "CoD" titul všetkých čias, period. "GTA V" online je stále ako tak prijateľné. Na Netflixe pre všetkých "Breaking Bad" fanúšikov odporúčam novú sériu "Better Call Saul".

Už je snáď vidieť, prečo robím grafiku a nepíšem.

text **JURAJ CHÁBELA**

Tento stĺpček píšem o pol 7 ráno a možno sa zdá, že som si privstal a aj v týchto pokrivených časoch žijem vystrene. Nežijem. Moja hlava a telo fungujú tak, že každý deň idem spať približne o 20 minút neskôr a zo štandardnej a spoločensky prijateľnej polnoci sa stáva 9:00, tzv. hneď. Pol 7 ráno je neisť spať vôbec, mať v ten deň výbuch produktivity na celý týždeň a ísť pekne spinkať o 8 večer ako za predškolských čias. Koronu aj celú karanténu som vlastne úplne privítal. Po ďalšom z návratov z Paríža som dostal ďalšie ponávratové smutné obdobie, ktorému moje nezdravé medziludské vzťahy ani trochu neprospievali. Najprv to bol šok, vzdať sa "Sex v meste, zatočená hlava a vykričané hrdlo" párty života a to teraz nehovorím o karanténe, ale o návrate do Senice. Točenie dní v pyžame, dávanie jedlám s tisíckami kalórií zelenú a striedať sed a laň, je to príjemné. Kritickou situáciou som podmienil aj znovu spojzdenie "herného" laptopu (čo je vlastne, akýkoľvek iný od Mac-u) a rovnakou kritickou situáciou som si ospravedlnil a stále ospravedlňujem ku dnešnému dňu nahratých 52 hodín Asassasin's Creed Odyssey, prejedenie všetkých hier Harryho Pottera od Dumbledorovej armády a 80 percentné zhranie Far Cry štvorky, päťky a New Dawn (ten posledný titul si to nezaslúžil).

Stále sa neviem rozhodnúť či je mi bližší ten Lukáš v oversized saku, so strapatými vlasmi, ktoré tak majú byť, s vôňou na krku a s pohárom na martini v ruke, alebo ten v oversized pásikavom tričku, so strapatými vlasmi, ktoré tak iba sú, na krku nič a s nacho chipsami v obidvoch rukách.

Čas a váha to zistia.

text **LUKÁŠ LUDVA**

Nepríjemné chvíľky, ktoré nás všetkých postihli v súvislosti s koronavírusom, som sa snažil využiť čo najviac produktívne a vynaliezavo. Svoj čas v karanténe som strávil predovšetkým na potulkách po mojich rodných myjavských kopaničiach (sú naozaj nádherné) a v práci za pásom (áno, ja, humanitne založený „maturant“ z dejepisu a geografie), ktorou som si chcel zarobiť na svoje prvé auto, vybudovať si pevnú vôľu a trochu spoznať zmýšľanie „working class“. Tiež som sa začal hrabať v otcovom starom aute (ktoré využívam ale prevažne ja) a zisťovať, čo v ňom vlastne je a čo tam viem opraviť alebo dokúpiť (všetko podľa „odborníkov“ z YouTube). K mojej technickej stránke som pridal i zručnosti získané z makania na bunkri v lese, ktorý mám za domom (asi plnenie si detského sna alebo také niečo). Samozrejme, nezabudol som ani na vzdelávanie sa a „upratovanie“ si v sebe samom. Výrazne som obmedzil svoj čas na sociálnych sieťach a začal som konečne čítať knihy, na ktoré som počas školského roku nemal dostatok času. Zatiaľ som sa rozhodne nenudil a snažil som si vždy nejako produktívne rozvrhnúť svoj deň či týždeň. Všetko zlé je predsa vždy na niečo dobré.

text **JURAJ FOLTÍN**

1 4/3 Môj spolubývajúci vydezinfikoval celý byt a naznačil mi, že by bolo vhodné odteraz dezinfikovať každú potravinu, ktorú kúpim v obchode. Z nákupnej tašky sa na mňa vystrašene pozerajú rožky. V meste sú zatvorené všetky podniky a po uliciach sa prechádzajú len odvážlivci alebo zúfalci.

24/3 Z izby vychádzam menej a menej. Cvičím jógu a strácam sa v zadaniach z filozofie. Prvé ateliérové online konzultácie. Náš profesor tvrdí, že kreslí od rána do večera. My sa od rána do večera zúfalo usmievame a vyhovárame.

5/4 Vysávam hlinu z rozbitého kvetináča, ktorý leží na koberci s tigrami už skoro dva týždne. Pri tejto príležitosti umývam aj kúpeľňu a robím presne štyri palacinky. Večer štrikujem pri pozieraní Superstar.

6/4 Na večernej prechádzke na tzv. Kraví horu objavujem aj mýtický Pstruží kopeček. Konečne.

12/4 Podarilo sa mi aspoň na pár sekúnd stratiť a nájsť Červený kopec nad tzv. Kamenkou. Lukášova oslava cez videochat.

13/4 Prvá jarná búrka.

17/4 Prechádzka na Žlutý kopec. Pisárky - zlý hood. Bytová anketa o najlepší druh cestovín. Vyhrali špagety.

22/4 Snivalo sa mi, že som mala svadbu sama so sebou.

7/5 V Lužánkach je crazy párty, skupinky ľudí cvičia jógu, chôdzu po lane, tai chi, sedia na dekách a pijú pivo. Cítim sa trochu ako v ZOO.

9/5 Padám zo stojky na hlavu. Môj spolubývajúci skáče po pokazenej práčke, aby sa konečne zavrela a začala prať. Namaste.

12/5 Pečiem rebarborový koláč. Kúpu detských farieb na sklo a plastelíny považujem za prvý krok na ceste k vrcholu mojej umeleckej kariéry.

14/5 Prší a ruská literatúra nikomu nikdy nepomohla (ale asi ani neuškodila).

POLITICKÁ KULTÚRA NA SLOVENSKU V PODANÍ PREMIÉRA MATOVIČA

spoza bučka

Februárové voľby vyhral so ziskom 25% Igor Matovič. Dokázal tak poraziť Smer, ktorý tu vládol takmer nepretržite od roku 2006. Až do vymenovania jeho vlády sme ho mnohí mohli brať ako šaša z Trnavy, krikľúňa, populistu či toho, kto sekne oligarchom po prstoch.

Pamätali sme si ho ako nového poslanca, ktorý v parlamente pobehoval v sandáloch a ktorý dostal facku od poslankyne zo SNS, pretože ju nazval Ančou.

Pamätali sme si ho ako človeka, ktorý v tričku „Fico chráni zlodějov“ vykrikoval v parlamente po poslancoch Smeru a robil to už vtedy, keď to ešte nebolo až tak populárne a Smer vyhrával jedny voľby za druhými.

Slovensko sa po vražde Jána Kuciaka a Martyiny Kušnírovej zmenilo. Smer zostal stále silný, no nie dostatočne na to, aby dokázal vyhrávať ďalšie a ďalšie voľby. Prehral v komunálnych voľbách, prezidentských a aj v eurovoľbách. Práve pred parlamentnými voľbami dokázal Matovič spraviť z jeho vlastnej najsilnejšej agendy - boj proti korupcii a Smeru, hlavnú tému celých volieb. V tejto téme bol najviac autentický, dokázal využiť jeho úžasný cit pre politický marketing (napríklad spraviť zo seba nového neštandardného politika bojujúceho proti establišmentu napriek tomu, že je v politike cez 10 rokov) a časom sa k nemu pridali aj nerozhodnutí voliči, ktorí chceli len ukončiť éru strany, ktorá má najväčší podiel na dnešnom zlom stave SR.

Matoviča si ľudia zvolili aj napriek jeho výstupom, ktoré boli často hodné predstavení v SND a aj napriek tomu, že mal na kandidátke ľudí, ktorí ešte pred pár rokmi hlasovali za 9 ročné väzenie pre ženy, ktoré sa nechajú umelo oplodniť.

Matovič sa však stal najmocnejším mužom krajiny, v ktorej žijú aj ľudia, ktorí ho nevolili (a je ich oveľa viac ako tých, ktorí ho volili). Už len z pozície, akú zastáva by mohol niekto v minulosti dúfať, že zmení svoje vyjadrovanie, že prestane útočiť na kadekoho, a že začne vládnuť aspoň trochu s nadhľadom a s citom štátnika. To sa nestalo.

Je úplne jasné, že je v mimoriadne ťažkej situácii. Nedostal ani prvých 100 dní, ktoré inak dostáva nová vláda na adaptovanie sa do nových podmienok po voľbách. Jeho jednotlivé kroky ohľadne koronavírusu hodnotiť nebudem, pretože to nie je cieľom tohto článku. Jedno však k tomu napíšem. Nikto predtým nebol v takej situácii, v akej sa ocitla nová vláda a je jasné, že spraví aj chyby. Avšak snaží sa k tomu pristupovať zodpovedne a aj vďaka vláde, na čele ktorej je práve Matovič, sú čísla nakazených a mŕtvych na SK tak nízke.

Čo je však chybou, ktorú môžeme už teraz jasne pomenovať, je jeho stále pokračujúci štýl komunikácie, na aký sme boli zvyknutí z časov, keď bol Matovič ešte v opozícii, a ktorý sa absolútne nehodí k funkcii premiéra, akú zastáva dnes. Počas jeho prvých mesiacov vlády dokázal viackrát útočiť či rôznymi spôsobmi osočovať rôzne skupiny obyvateľov (sociálni pracovníci, ľudskoprávni aktivisti, Rómovia, redakcie novín, maturanti...). K tomu pridal útoky na koalíčných partnerov, ktorým viackrát stihol podraziť nohy a aj napríklad fotky jeho spotených ponožiek. Aby som nezabudol, stihol aj zdieľať hoaxy a útok na ústavu.

Je dôležité na takéto správanie poukazovať a nezáleží na tom, v akej sme momentálne situácii - či tu je alebo nie je koronavírus. Tiež prosím, nezačnime hneď útočiť na niekoho, kto kriticky hodnotí Matoviča vetami, ako: „A to tu chceš radšej kradnutie?! Si Smerák!“

< Igor Matovic

Igor Matovic

24. apríla o 11:24 · 🌐

Nie, vážne. Takýmto spôsobom to naozaj nefunguje.

Neuveriteľne mi vadí korupcia na najvyšších pozíciách krajiny. A nie som a ani som nikdy nebol Smerák. Myslím si však, že by sme nemali situáciu hodnotiť na princípe "buď - alebo". Buď sa bude niekto správať slušne (a bude kradnúť), alebo sa nebude kradnúť (a bude sa správať ako šašo). Podľa mňa by sme mali ako občania trvať na tom, aby sa naša politická scéna začala konečne meniť na priestor, v ktorom sa z každej korupčnej kauzy vyvodí politické dôsledky (samozrejme aj trestnoprávne), a v ktorej sa zároveň budú politici správať normálnejšie a slušnejšie.

Pozrite si napríklad komunikáciu skutočných európskych štátnikov - francúzskeho prezidenta Macrona, nemeckej kancelárky Merkelovej alebo fínskej premiérky Marinovej. Žiadne uplakané výlevy na tlačovkách, žiadne fotky spotených ponožiek, žiadne útoky na ústavu, koalíčných partnerov a ani na skupiny obyvateľov.

text JURAJ FOLTÍN

Igor Matovic

2. apríla · 🌐

MUSÍME EŠTE PRITVRDIŤ, PREPÁČTE 🙏

Opatrenia, ktoré sme spustili, nás posunuli na tretie miesto na svete v ochrane ľudí pred coronou! 🙌
Preto, ak nepoľavíme a pritvrdíme ešte viac v našom doterajšom 'blackoute', t.j. vypínaní/spomalení Slovenska ... hnusobu poraz... Viac

10 MOST SAFE COUNTRIES TO STAY

- ISRAEL
- SINGAPORE
- SLOVAKIA
- NEW ZEALAND
- HONG KONG
- TAIWAN
- HUNGARY
- AUSTRIA
- GERMANY

HOAX

Igor

40 m

PELLEHO IM

Mám v kanc
otvoril jedn
zabudli,) ...
nejaké kábl
"inštrument

ps. Trošku s

Igor Matovic

22 mins · 🌐

Nájdí svojho oslíka a postaraj sa o neho. Pomôž oslovi, zachrániš životy. 🌱

#DobréRánko

#BuďteMimoriadneOstražití

Na tomto snímku z 2. svetovej vojny je zachycen vojak nesoucí na zádech osla. Nedělá to proto, že by miloval osly, nebo trpěl nějakou úchylnkou. Dělá to proto, že pole je zaminované a kdyby byl osel na volno a běhal si jak chce, odpálil by minu a zabil všechny.

Poučení z tohoto příběhu zní: V těžkých časech je třeba v první řadě hlídat osly, kteří si neuvědomují riziko a dělají si co chtějí.

(Volně přeloženo ze stránky UK Cop Humour)

Matovic

ins · 🌐

INŠTRUMENTY

melárii pár skriniek a tie majú pár zásuviek ... nuž a teraz som u dosiaľ neotvorenú v "spálni" ... a tu si pán bývalý premiér niečo napísané parúsky, niečo o bejbíz, nejaký gélik vo flaštičke, ky ... tak, keď ho niekde stretnete, tak ho pošlite pre jeho "y" 🙏

sa obávam otvoriť iné šuflíčky 😊

Tak takto: premilení "ľudskoprávni" aktivisti - skúsme ísť na to inak - podľa príkladom - šup zoberte si rúška, rukavice, batôžky - a hor sa do karanténovaných osád! Veľmi sa tam teraz vaša nezištná a odvážna pomoc zíde.

Igor Matovic

1 hr · 🌐

ZLOČIN A TREST

Aký trest je podľa vás spravodlivý pre človeka, ktorý opatruje staručkých ľudí v domove sociálnych služieb a zatají, že bol napr. v Taliansku na dovolenke?

Na čo by boli dobré všetky tie manévry celého Slovenska a strádanie ľudí, ak takto trestuhodne by sme si dokázali všetko pokaziť a ohroziť život tých najbezbrannejších?

Vážme si, prosím, to, čo sa nám spoločne podarilo dosiahnuť - veď nám v dobrom závidí celá Európa - a nedovoľme si to pokaziť pár exotmi, ktorí si myslia, že stojíme zoči-voči len nejakej "obyčajnej chrípke".

Život starého človeka je rovnako cenný ako život kohokoľvek iného. Chráňme ho o to skôr, keď vieme, ako veľmi sú teraz zraniteľní. 🙏

#OdvážneÚprimnePreĽudí

ps. Hovoril som županom Drobom a nateraz vylúčili v peziňskom prípade podozrenie, že nákaza pochádza od opatrovateľky. Keďže noví klienti v týchto zariadeniach sú zväčša ľudia pochádzajúci z akejsi domácej karantény, ich najväčším ohrozením sú paradoxne ľudia, ktorí sa o nich starajú - budme, prosím, mimoriadne opatrní. Ďakujem zároveň všetkým opatrovateľom za starostlivosť, ktorú svojim klientom venujú.

@nataliapazicka

Túto vášnivú ekoaktivistku a modelku pozná už veľa z nás. Či už vďaka jej insta stories zameraných na fast fashion alebo skrz projekt EIM (every individual matters), v ktorom nás všetkých Natália vyzýva, aby sme prispeli čo i len malou čiastkou na jednu z mnoha transparentných zbierok, ktoré pomáhajú iným.

The Durrells

Slnko. More. Korfu. Vtipný a oddychový seriál o rodine, ktorá sa presťahovala z upršaného Anglicka do slnečného Grécka dúfajúc, že život bude jednoduchší a pokožka hnedšia.

©čsfd

Gilmore Girls

Veselý seriál o vzťahu matky a dcéry, ktoré sa vždy snažia riešiť problémy bežného života s nadhľadom, humorom a veľkým množstvom silnej kávy.

©netflix

©rádiowave

Mikrovlnky

Z Prahy až do kontribučnej búdky v Brne. Zábavný podcast, v ktorom raz za týždeň Zuzana Fuksová a Ivana Veselková rozoberú najnovšie správy, aktuality a bizarnosti na spestrenie bežného dňa.

Katarína Kucbelová - Čepiec

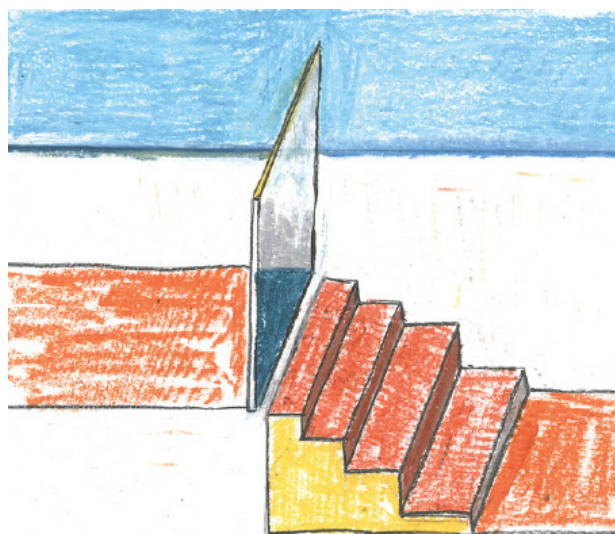
Čepiec predstavuje cestu rozhovorov so skutočným Slovenkom, ktoré v tichu odkrývajú opis sveta, v ktorom sme žili a žijeme. Kucbelová 2 roky navštevovala oblasť pod Kráľovou hoľou, učila sa šiť čepiec a popri tom počúvala. Učila sa šitiu a folklóru. Skutočnému folklóru. Nie tomu s bryndzou, valaškami a drevenicami, ale tomu skutočnému. O izolácii, odchodoch, prísnej tradícii a nám veľmi blízkom rasizme. Rozpráva o tom, ako sa z dedín pomaly stávajú základne neonacistov, obydlia sa vyludňujú a o tom, koľko mýtov a rozprávok o Rómoch sme si po desaťročia v sebe nahromadili a hlavne, že si za to môžeme sami. Kucbelová do čepca vyšiva náš skutočný odkaz a je len na nás, či naň budeme hrdí.

©martinus

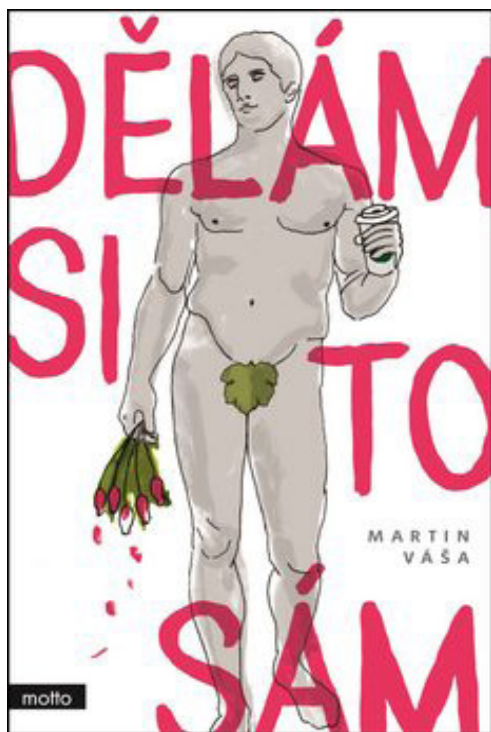
Homeshake

S prestávkou od korony prichádzajú vlny stresu, ktoré sa zväčšujú. Tento album od HOMESHAKÉ nie je nový, za to prinesie prival čerstvého vzduchu do domácností, kde ste posledné mesiace prebývali dni a noci. So závanom so sebou nesie pokoj a dôvod sa usmiať.

©salinagram

Martin Váša - Delám si to sám

©martinus

Martina Vášu možno poznáte z Instagramu, možno z jeho veľmi ľahko zamilovateľných fejtónov vo Vogue CS. Ak tak je, s istotou chcete viac. Najlepšie v posteli, s navlhčenými prstami mu prehadzovať stránky. Úprimné zápisky v denníku vám vytvoria tak nádhernú samotu, že z nej bude ťažké uniknúť. Martina zjete okamžite, bez vidličky a noža a najviac si vychutnáte jeho skutočno. Nie je prehnane hlboké ani temné, je zmätené, citlivé, sarkastické a jemné. Presne ako Váša. Je isté, že odvtedy, čo sa prvýkrát začítate, už si sami rozhodne "delať" nebudete.

©rádiowave

Buchty

Naše najobľúbenejšie, najvtipnejšie, najskvelejšie moderátorky, Ivanka Veselková a Zuzka Fuksová, vám každú stredu upečú také buchty, že poprašok cukru nebudete mať len nad hornou perou, ale po celej tvári. Buchty pečené častým pochechtnutím a občasným smiechom, so štedrou plnkou slovnej zásobičky a štipkou zaskočenia. Podcastík o všetkom a o ničom, vypečený s hosťom alebo bez, s kopou lekváru a vankúšov z kysnutého cesta.

**Women In Music Pt. III - HAIM
(jún 26)**

Pre fanúšikov alternatívneho indie odporúčame najnovší album od americkej skupiny HAIM. Tri sestry, ktoré si zamiluje každý. Jednoducho Go HAIM Or Go Home!

©spotify

**Raoul Taburin - komédia
(júl 2)**

Komédia o priateľstve, láske ale i strachu z vlastnej slabosti a celoživotnej láske. To všetko je súčasťou tohto francúzskeho filmu o opravárovi bicyklov a jeho veľkom tajomstve.

**Ella Fitzgerald: Just one of those things - dokument
(august 14)**

Mimoriadny životný príbeh výnimočnej černošky, ktorej sa aj navzdory všadeprítomnému rasizmu svojej doby podarilo presadiť na hudobnej scéne. Film ukazuje jej neprestávajúci boj za občianske práva a taktiež jednoducho neobyčajný život a tvorbu.

Ako byť dobrou ženou - komédia, dráma (júl 16)

Satirický a vtipný film Ako byť dobrou ženou sa sústreďuje na nekonečný príbeh o hľadani rovnoprávnosti a vzájomného rešpektu medzi ženami a mužmi odohrávajúci sa na konci 60. rokov 20. storočia.

©čsfd

Meky - dokument (júl 16)

Meno Miro Žbirka je vďaka mnohým známym hitom známe každému z nás. Najnovší filmový snímok predstavuje slovenského speváka úprimne a otvorene. O živote, hudbe a všetkom medzi tým.

©čsfd

Dreamland - Glass Animals (júl 10)

Glass Animals a ich nový alt-pop album sa na nás chystá práve keď ho najviac potrebujeme. Pripravte sa, pretože to bude vážne dobré! Čestné skautské.

©spotify

na znak smutného a predčasného odchodu, čierno-biela

UNITED STATES

OF ANALOG

shot, arranged and edited by Juraj Chábela,
all film developed by Lago Vista Film Lab,
made with Kodak and Fujifilm

